

Sygn. akt II K 744/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ewa Lemanowicz-Pawlak
Protokolant:	Stażysta Dawid Muraszewski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód- Marka Partyki

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2017 r.

sprawy:

M. R. (1) ur. (...) w K.

córki K. i U. z domu Ł.

oskarżonej o to, że:

w dniu 14 listopada 2016r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła R. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że po uprzednim zamieszczeniu na portalu ogłoszeniowym (...)pl oferty nr (...) dotyczącej sprzedaży gry o nazwie (...) wprowadziła w błąd kupującego co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży, w wyniku czego powstały straty w wysokości 75 zł na szkodę R. W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

orzeka

I/ oskarżoną **M. R. (1)** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, z tym ustaleniem, iż stanowi on wypadek mniejszej wagi z art. 286§1i 3 kk i za to w myśl art. 286§3kk wymierza jej karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II/ na podstawie art. 69§1 i 2kk i art. 70§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby;

III/ na podstawie art. 33§1,2 i 3kk orzeka wobec oskarżonej karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka jest równoważna kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

IV/ na podstawie art. 46§1kk zobowiązuje oskarżoną do naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego R. W. kwoty 75 (siedemdziesiąt pięć) złotych;

V/ na podstawie art. 72§1 pkt 1kk zobowiązuje oskarżoną do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy;

VI/ zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża ją wydatkami postępowania w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 744/17

UZASADNIENIE

W dniu 14 listopada 2016 roku M. R. (1) zamieściła na portalu ogłoszeniowym (...)pl ofertę dotyczącą sprzedaży gry o nazwie (...). Tego samego dnia na powyższe ogłoszenie odpowiedział R. W.. M. R. (1) sprzedała grę osobie, która przyszła do niej osobiście, jednakże podjęła korespondencję z pokrzywdzonym. Oskarżona w wiadomości skierowanej do pokrzywdzonego określiła koszt gry na 70 zł powiększony o koszty wysyłki (10 zł). Nadto podała numer własnego rachunku bankowego i dane – D. D., ul. (...), (...)-(...) K.. M. R. (1) nie wyraziła zgody na przesyłkę pobraniową i przystała na cenę 75 zł, którą pokrzywdzony miał przesłać na jej konto.

R. W. natychmiast wykonał przelew i w dniu 15 listopada 2016 roku środki zostały zaksięgowane na rachunku bankowym M. R. (1). Tego dnia oskarżona potwierdziła, że otrzymała pieniądze, a dwa dni później przysłała do pokrzywdzonego wiadomość, w której poinformowała go, że „przesyłka powinna być do końca tygodnia lub najpóźniej w poniedziałek”. W dniu 21 listopada 2016 roku R. W. poinformował sprzedającą, że nadal nie otrzymał zakupionej gry. W udzielonej trzy dni później odpowiedzi oskarżona napisała, że zwróci pieniądze najpóźniej do poniedziałku.

(dowody: wyjaśnienia M. R. (1), k. 106

zeznania R. W., k. 13

wydruk korespondencji z portalu (...)pl, k. 2-3

potwierdzenie wykonania przelewu, k. 4

informacja dotycząca oferty nr (...), k. 10-11

historia operacji z rachunku bankowego M. R., k. 39)

M. R. (1) była karana sędownie na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 18 listopada 2015 roku, sygn.. akt V K 817/15 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 286 § 3 kk na karę grzywny.

(dowody: karta karna, k.57

odpis wyroku nakazowego SR w Tarnowskich Górach, sygn.. akt VI K 817/15, k.87)

M. R. (1) została oskarżona o to, że w dniu 14 listopada 2016r. w T., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła R. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że po uprzednim zamieszczeniu na portalu ogłoszeniowym (...)pl oferty nr (...) dotyczącej sprzedaży gry o nazwie (...) wprowadziła w błąd kupującego co do zamiaru wywiązania się z warunków sprzedaży, w wyniku czego powstały straty w wysokości 75 zł na szkodę R. W., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

M. R. (1) (k. 106) przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Oskarżona potwierdziła, iż posiada konto na portalu (...)pl za pomocą którego wystawiła na sprzedaż grę (...). Po powyższą grę zgłosiła się osoba, która zapłaciła za nią gotówką. M. R. (1) przyznała, że zdawała sobie sprawę, iż nie będzie mogła wysłać gry pokrzywdzonemu, gdyż już jej nie posiadała. Oskarżona potwierdziła, że otrzymała przelew od R. W., a uzyskane pieniądze wydała i nie miała innych środków, aby kwotę tę zwrócić. M. R. (1) podała, że obecnie posiada stałą pracę i będzie mogła zwrócić pokrzywdzonemu wpłaconą kwotę. Podkreśliła także, że żałuje popełnionego czynu, jednocześnie zadeklarowała wolę dobrowolnego poddania się karze.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej za generalnie wiarygodne, albowiem w przeważającej części są one zgodne ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym, w tym z informacjami z portalu (...)pl oraz historią rachunku bankowego M. R. (1) i po części z zeznaniami pokrzywdzonego. Należy podkreślić, iż w momencie zawarcia transakcji M. R. (1) nie posiadała stałego źródła dochodu ani składników majątku, które mogłaby zbyć, dlatego chciała uzyskać środki z powyższej sprzedaży i mało prawdopodobne jest, by uczyniła to w celu zaspokojenia bieżących potrzeb, a następnie chciała je zwrócić. Świadczy o tym chociażby fakt, że w korespondencji z pokrzywdzonym posługiwała się danymi innej osoby. Bezsprzecznie działania oskarżonej były ukierunkowane na wprowadzenie w błąd potencjalnego kupującego i w konsekwencji osiągnięcie korzyści majątkowej.

Sąd obdarzył przymiotem prawdziwości zeznania **R. W.** (k. 13). Nie ma wątpliwości, że depozycje te są całkowicie zgodne ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym i w dużej mierze na ich podstawie Sąd poczynił ustalenia faktyczne. Twierdzenia pokrzywdzonego korelują w szczególności z treścią korespondencji, którą prowadził, za pośrednictwem portalu (...)pl z oskarżoną, zaś kwestia dokonania przez niego przelewu pokrywa się z wykazem transakcji z rachunku należącego do oskarżonej.

Sąd dał wiarę wszelkim innym przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów w szczególności w postaci dokumentacji uzyskanej od portalu (...)pl oraz (...), a także danych o karalności. Dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również Sąd nie miał podstaw aby podważyć ich wiarygodność.

Sąd zważył, co następuje:

Art. 286 § 1 kk penalizuje zachowanie polegające na doprowadzeniu innej osoby – w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania jej błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Jest to przestępstwo materialne, które w formie przewidzianej w § 1 można popełnić jedynie w zamiarze bezpośrednim.

„Doprowadzenie” o którym mowa w niniejszym przepisie należy rozumieć jako wywołanie niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji rozporządzającej w odniesieniu do jego mienia. Niekorzystne rozporządzenie mieniem to takie, które powoduje uszczerbek w istniejącym majątku pokrzywdzonego (damnum emergens) lub umniejszenie przyszłych zysków (lucrum cessans). Przy czym, co istotne, nie każde doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem stanowi oszustwo, bowiem zachodzi ono wtedy, gdy sprawca działał w określony sposób, tj. wprowadził w błąd (podjął podstępne zabiegi prowadzące do wywołania u pokrzywdzonego mylnego wyobrażenia o rzeczywistości), albo wyzyskał błąd (kiedy pokrzywdzony już ma błędne wyobrażenie o rzeczywistości, zaś sprawca wyobrażenie to wykorzystuje) albo też wyzyskał niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania (niezdolność, którą sprawca wyzyskuje, może mieć charakter trwały lub czasowy, przy czym nie mają znaczenia przyczyny tej niezdolności ani sposób, w jaki sprawca ją wyzyskał). (Komentarz do art. 286 kk [w:] Kodeks karny. Komentarz., Mozgawa Marek (red.), Budyn-Kulik Magdalena, Kozłowska-Kalisz Patrycja, Kulik Marek, LEX 2014)

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy uznać, iż swoim zachowaniem M. R. (1) wypełniła znamiona czynu zabronionego z art. 286 § 1kk, przy czym z uwagi na niewielką wartość szkody (75 zł), należało uznać, iż stanowi on wypadek mniejszej wagi.

Oskarżona sfinalizowała transakcję sprzedaży gry o nazwie (...) z R. W. mając świadomość, że nie była w posiadaniu tejże gry. Tym samym jej działanie było ukierunkowane na osiągnięcie korzyści majątkowej stanowiącej równowartość ceny, tj. 75 zł. Oskarżona otrzymała od pokrzywdzonego przelew opiewający na powyższą kwotę, jednakże nie przesłała R. W. gry ani nie zwróciła pieniędzy. Jednocześnie należy podkreślić, że już w momencie zamieszczenia powyższego ogłoszenia sytuacja materialna oskarżonej była na tyle zła, że miała świadomość, iż powyższych pieniędzy nie zwróci. W ocenie Sądu o tym, iż oskarżona nie chciała zwrócić tychże środków świadczy choćby fakt, iż w korespondencji

posługiwała się własnym numerem konta, ale danymi innej osoby, by utrudnić pokrzywdzonemu uzyskanie zwrotu pieniędzy.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na mocy art. 286 § 1 kk orzekł wobec niej karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary jako okoliczności łagodzące sąd uwzględnił przyznanie się oskarżonej do stawianego jej zarzutu oraz nieznaczną wysokość wyrządzonej szkody. Natomiast jako okoliczności obciążające Sąd uznał uprzednią karalność oskarżonej za tożsamy rodzajowo czyn oraz wysoki stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, determinowanych w głównej mierze sposobem działania oskarżonej, która przedsięwzięła szereg oszukańczych działań mających na celu wprowadzenie pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru wywiązania się z transakcji.

W ocenie sądu w realiach przedmiotowej sprawy zachodziły przesłanki do zastosowania wobec oskarżonej dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności (art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk) na minimalny okres 1 roku próby. Aczkolwiek oskarżona była uprzednio karana sędownie, jednakże orzeczono wówczas wobec niej karę łagodniejszego rodzaju. W ocenie sądu określony przez sąd minimalny okres próby pozwoli zweryfikować prognozę kryminologiczną.

Nadto biorąc pod uwagę fakt, iż oskarżona działała w celu uzyskania korzyści majątkowej, kierując się treścią art. 33 § 2 kk, Sąd wymierzył jej karę 20 stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki dziennej za równą 10 złotych, mając na względzie jej sytuację życiową i majątkową. NA etapie postępowania przygotowawczego oskarżona zadeklarowała, iż uzyskuje stały dochód w wysokości 1.500 zł miesięcznie, a jednocześnie zamieszkuje z rodzicami, więc nie ponosi wydatków w tym zakresie, jest osobą młodą i nie ma nikogo na utrzymaniu, z przytoczonych wyżej względów zdaniem sądu będzie w stanie pokryć powyższą należność. W/w sankcja o charakterze finansowym ma urealnić dolegliwość zastosowanych sankcji karnych, a ponadto unaocznic oskarżonej nieopłacalność zachowań sprzecznych z prawem.

Sąd w oparciu o art. 46 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz R. W. kwoty 75 zł. W/w środek ma z jednej strony uzmysłowić oskarżonej nieopłacalność zachowań niezgodnych z porządkiem prawnym, z drugiej zaś strony zadośćuczyni zasadzie kompensaty szkód wyrządzonych przestępstwem.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk Sąd zobowiązał oskarżoną do pisemnego informowania Sądu o przebiegu okresu próby co 6 miesięcy. Środek ten ułatwi sądowi zweryfikowanie, czy zasadna była ocena o pozytywnej prognozie kryminologicznej, stanowiącej podstawę zastosowania wobec nich instytucji probacji. Ponadto będzie jednocześnie motywował oskarżoną do przestrzegania porządku prawnego i w konsekwencji zapewni prawidłowy przebieg okresu próby..

Na podstawie art. 627 kpk sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem opłaty sądowej oraz obciążył ją wydatkami postępowania w wysokości 70 zł. Wysokość opłaty sądowej została ustalona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 oraz art. 3 pkt 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 r. (Dz.U. Nr 27, poz. 152). Oskarżona jest osobą młodą i zdrową, nie ma nikogo na utrzymaniu, ma stałe źródło dochodu, w związku z tym będzie miała możliwość pozyskania środków na pokrycie w/w środków sądowych.